

Взаємозв'язок цих понять досить складний і заплутаний. Слід зазначити, що оцінка може бути по-перше, беземоційною взагалі. Слова "практичний", "розумний", "логічний" не містять ніякого емоційного компонента, однак характеризують предмет з позитивного боку. Так, в словосполученнях типу "гострий слух", "цікава книга" немає емоційного забарвлення, в той час, емоції завжди припускають зовнішній прояв у вигляді оцінки. По-друге, оцінка може бути емоційною. Прикметники "хороший" і "поганий" включають в себе певний емоційний контекст, оскільки застосовуються на підставі особистого досвіду мовця. Емоційна оцінка в свою чергу може супроводжуватися експресією або бути неекспресивною. Що стосується емоційності, то вона завжди має оцінку, але не завжди є експресивною.

Таким чином, дослідження оцінки і суміжних з нею понять підтвердило необхідність їх диференціації, оскільки дані категорії цілком самостійні і різні за своєю природою: емоційність пов'язана з вираженням почуттів, відчуттів мовця, експресивність – з виразністю мови, наміром переконати адресата, оцінність – з характеристикою людини або предмета реальної дійсності на основі ціннісної значущості. Експресивність застосовується лише для її посилення; оцінність визначає міру відповідності об'єкта еталону (певному зразку). Оцінність і емоційність входять до висловлювання як новий додатковий зміст, збагачуючи його загальний інформативний фон. Експресія лише підсилює заданий висловлюванням сенс.

ЛІТЕРАТУРА

1. Галкина-Федорук Е. М. Об экспрессивности и эмоциональности в языке / Е. М. Галкина-Федорук // Сборник статей по языкознанию. – М., 1958. – С. 103-124.
2. Зотова А. Б. К вопросу о соотношении категорий «Эмоциональность», «Эмотивность», «Экспрессивность» / А. Б. Зотова. Известия Волгоградского государственного педагогического университета. Выпуск № 6, 2010.
3. Стернин И. А. Лексическое значение слова в речи [Текст] / И. А. Стернин. – Воронеж : Воронеж. гос. ун-т, 1985. – 170 с.

Одинець В'ячеслав,

студент 3 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу БДПУ

Науковий керівник: **Н. В. Глагола,**

викладач (БЕГК БДПУ)

ЗІСТАВЛЕННЯ АНГЛІЙСЬКОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО МОЛОДІЖНИХ СТУДЕНТСЬКИХ СЛЕНГІВ

Актуальність даного дослідження визначена необхідністю вивчення специфіки перекладу сленгових одиниць англійського студентського сленгу. В цілому, проблемою вивчення сленгу займалися такі вчені як Балабін В. В., Гальперін І. Р., Маковський М. М., Менкен Г. Л. [1], Патрідж Е., Потятинник У. О. Кожен з них досліджував термін «сленг» як такий і певні його

особливості. Однак сленг розглядався переважно в ракурсі лексико-стилістичних характеристик до кінця першої половини ХХ-го ст. І тільки в другій половині ХХ-го ст. було виділено ще один суттєвий аспект цієї лексики – соціальний. Однак недостатньо уваги було приділено розгляду сленгу як проблеми перекладу.

Мета нашої роботи – зіставлення та розгляд особливостей формування, функціонування та перекладу англійського молодіжного студентського сленгу.

Об'єктом даного дослідження є англійський та український молодіжні студентські сленги, предметом – стилістичні особливості і способи перекладу сленгових одиниць з англійської мови на українську.

Сленг охоплює всі сфери життя, описує всі ситуації, тому що сленгове слово народжується як результат емоційного ставлення оповідача до предмету розмови. Сленг – це постійний словотвір, в основі якого лежить принцип мовної гри. Нерідко саме комічний, ігровий ефект виступає головним в сленговому тексті. Щоб бути неординарним, оповідачеві важливо не тільки "що сказати", але і "як сказати".

Сленг – це живий організм, який знаходиться в процесі постійної зміни і відновлення. Він постійно запозичує одиниці з жаргонів та інших підсистем англійської мови, а також сам стає постачальником слів просторічного, розмовного вживання – така доля чекає популярний сленгізм, який через багаторазовість повтору втрачає своє експресивне забарвлення. Можемо лише простежити деякі загальні особливості притаманні сленгу англійської мови, закони його розвитку. Для його характеристики ми обрали сленг 50-х років ХХ століття, базуючи своє дослідження на матеріалі роману Дж. Д. Селінджера «Над прірвою в житті».

Головний герой роману Дж. Д. Селінджера, Холден Колфілд, каже студентським жаргоном, постійно вживає вульгаризми та не підбирає вишуканих слів. Це дозволяє нам не тільки глибше побачити портрет оповідача, а й мовними засобами охарактеризувати його думки і вчинки.

Стилю мови роману Дж. Д. Селінджера «Над прірвою в житті», який здається таким індивідуальним і своєрідним, властива універсальність, яка дає нам можливість скласти уявлення про мовну характеристику всього покоління.

Мова Холдена Колфілда і інших персонажів багата сленговими виразами, які часто в правописі, мають відхилення від фонетичної норми, наприклад, випадання кінцевого g (callin', comin', hurtin', roughin'), а також спрощення ненаголошеного them (cut'em, for'em, got'em, tell'em [2] і т. п.), і ін. Холден постійно вживає слова-паразити і словосполучення на кшталт and all (і все таке, і так далі). Наприклад: how my parents were occupied and all; they're nice and all; he's my brother and all; that was in the Revolutionary War and all; it was December and all; right in the pocket and all; I read a lot of classical books, like "The Return of the Native" and all; war books and mysteries and all; it's pretty good book and all [2] і т. п.

Вживання сленгових виразів типу to shoot the bull, to chew the rag, to chew the fat, to shoot the crap, to shoot the breeze – молоти язиком, пудрити мізки; to give smb. a buzz – дзвякнути комусь по телефону; damn near (замість almost): I damn near broke my knee [2] – я майже не зламав собі

коліно; і інші часто представляють труднощі для перекладача.

Висновки. Для переказів американської літератури ХХ століття актуальним є прагнення адекватної передачі сленгу, яка широко вводилася в текст багатьма американськими авторами, зокрема Дж. Д. Селінджером. Переклад сленгових одиниць виявляється особливо складним, оскільки питання про те, що становить специфіку сленгу є досі в лінгвістичній літературі дискусійним.

Проаналізувавши ряд стилістично маркованих лексичних одиниць в романі Дж. Д. Селінджера "Над прірвою в житті" і способів передачі на українську мову, ми можемо зробити висновок про те, що кожна мова має специфічні прийоми передачі емоційних значень, які походять від загальних психологічних реакцій людей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Mencken H. L. The American Language / Henry Louis Mencken. – N.Y. : A. A. Knopf, 1992. – 333р.

2. Salinger J. D. The Catcher in the Rye / Jerome David Salinger. – М. : Progress Publishers, 1979. – 247р.

Орлова Катерина,

студентка 1 курсу групи м1АМЛ

факультету філології та соціальних комунікацій

наук. керівник: **М.Ю.Чикіль,**

к.філол.н., доцент (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ПОЗИТИВНИХ ЕМОЦІЙ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

У сучасній лінгвістиці значна увага приділяється вивченню позитивних та негативних емоцій, які вважаються та сприймаються як мовна норма. За допомогою мовних засобів задається певний характер спілкування: дружній, спрямований на співпрацю або конфліктний, спрямований на конфронтацію. Характер вживання емотивної лексики дозволяє створити портрет мовця як мовної особистості. Надаючи перевагу тому чи іншому мовному засобу вираження емоцій, надмірно вживаючи чи, навпаки, уникаючи емотивної лексики, мовець тим самим створює свій мовленнєвий імідж.

Люди ще з давніх часів мали справу з емоційно забарвленою лексикою. Ми на сьогодні зустрічаємо її у повсякденному житті, тому що кожна людина має власні емоції, які вона прагне донести до інших. Слова, особливо терміни, книжкові, номенклатурні, офіційні, професіоналізми як словникові одиниці стилістичної підсистеми також нейтральні в емотивному плані по відношенню один до одного, тобто всередині даної системи. Проте несподіване використання їх у поетичних текстах чи живому мовленні, тобто нереальній для їхньої норми ситуації, несподіване включення їх у стилістичні прийоми, створює сильний виразний ефект, і такі слова стають експресивними.

Актуальність нашого дослідження полягає в зорієнтованості на комунікативно – функціональний аспект мови, мовні засоби вираження